

Religia iubirii

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Hai să postim, iubito, că nu-i bine
Să ne-mfruptăm din cele pământești,
În Eden aş petrece doar cu tine
Postul acesta, ştiu că îţi doreşti

Prin iarba moale, printre flori aprinse,
Tulpina verde-crud să ți-o ascunzi
Și eu să vin cu buzele încinse
Să-ți mângâi sânii fragezi și rotunzi

Că nu-i păcat să muști din mere coapte
Și nici căpșuna fragedă s-o guști,
Să bei un strop de vin în loc de lapte
Din poamele zemoase din arbuști.

- E vina mea și mi-o asum deplină,
Nu fac mătăanii, n-am niciun regret
Că am urmat cărarea spre lumină
În felul meu. M-am dezbrăcat încet

Pe pajiștea din edenul iubirii
Și m-am pierdut în templul tău ceresc,
M-am înfruptat din pomul fericirii
Ca dintr-un dar sfințit, dumnezeiesc.

Păcat sau nu, de-a lumii judecată
Nu mi-a păsat, că raiul pe pământ
Mi l-ai adus, iar Dumnezeu odată
Din coasta ta m-a întrupat cuvânt.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif